

Jakob Skjoldan
Advokat (H)
Av. Sant Antoni 32, Ed. Ferran's
Bustia 6, AD400, La Massana
Principat d'Andorra
Mobil 30316814 – E-mail: Jakob.sp@hotmail.com
(376) 83 91 05

CVR.nr. 25987322

Sundhedsminister Nick Hækkerup
Holbergsgade 6
1057 København K

16
X.02.2015

Vedr. : Karina Hansen sagen; Statsorganers bevidste lovovertrædelser
Sags beh. DEPMAKI; sags nr. 1302412

I forståelse med Karinas forældre og på vegne ME Foreningen i Danmark retter jeg herved henvendelse til ministeren, som opfølgning på advokat Keld Parsbergs brev af 05.09.2014 om Sundhedsstyrelsens (SST) bevidste lovovertrædelser, jf. SST's Notater af henholdsvis 04.01.2013 og 23.01.2013. Notaterne vedlægges som bilag.

Baggrunden for sagen og SST's førnævnte notater er, at Holstebro kommune og Region Midtjylland ønske-de at få vurderet mulighederne for at tvangsindlægge ME-syge Karina Hansen (KH), selv om betingelserne iht. Psykiatriloven ~~ikke~~ var opfyldt (allerede fordi det adskillige gange tidligere var fastslået, at KH hverken var "sindssyg eller i en tilstand, der ganske må sidestilles hermed", (jf. Psykiatrilovens § 5).

Vi er helt enige med advokat Keld Parsberg i, at det forslag til hjemmel for tvangsindlæggelse af KH, som SST fremkommer med i de 2 notater er klart ulovligt, jf. nærmere nedenfor.

Vi finder det meget kritisabelt, at sundhedsministeren endnu ikke har besvaret advokat Keld Parsbergs brev da tvangsindlæggelsen af KH efter oplysning fra både koncerndirektør Ole Thomsen i Region Midtjylland og ledende overlæge Merete Stubkjær, Hammel Neurocenter (hvor KH blev tvangsindlagt) blev godkendt af den tidligere sundhedsminister Astrid Kragh. **Når det er sundhedsministeren (den tidligere), der har truffet beslutning om en ulovlig tvangsindlæggelse af en syg person, må det også være sundhedsministeren (den nuværende), der sørger for at genoprette det skete overgreb.**

Tvangsindlæggelsen er efter min og adskillige andre juristers opfattelse klart ulovlig, fordi SST vidste, at Psykiatrilovens betingelser for tvangsindlæggelse ikke var opfyldt, men alligevel leverede grundlaget for den tvangsindlæggelse af KH, som blev gennemført den 12.02.2013, idet SST vurderede, at Straffelovens § 14 om nødret kunne anvendes som alternativ til Psykiatriloven.

Bank:Nordea, Frederiksværk, Reg.nr. 2580, Kontonr. 7554824654

- 2 -

Dette må imidlertid betegnes som en alvorlig retsvildfarelse, da Psykiatriloven udtømmende foreskriver, hvornår syge mennesker kan tvangsindlægges. Nødretsreglen kan derfor **ikke** anvendes som et alternativ til Psykiatriloven, og når det alligevel er sket, må det betegnes som en ulovlig omgåelse af Psykiatriloven.

Sagen bliver ikke bedre af, at det lægelige grundlag for tvangsindlæggelsen var helt uklart/
utilstrækkeligt:

Det fremgår således af Notatet af 04.01.2013 side 1, at SST **ikke** var sikker på, hvad KH fejlede. Det kan derfor nødvendigvis heller ikke have været muligt at fastslå, hvorledes KH skulle behandles, idet en behandlingsplan vel først kan udarbejdes, når KH var behørigt udredt.

Det må derfor anses for helt uforståeligt, nå SST på side 9, afsnit 4 i samme Notat skriver:
"Man har i øvrigt fremsat specialtilrettede tilbud til Karina Hansens behandling, som indebar omfattende skærmming, som familien har afvist bl.a. med henvisning til en flytning vil være livsfarlig for datteren"

Og når SST i samme Notat side 9, sidste afsnit skriver:
*"Under de nuværende forhold er det Sundhedsstyrelsens opfattelse, at der er tale om en akut situation, da helbredstilstanden på nuværende tidspunkt selv inden for kortere periode kan udvikle sig til at være egentlig livstruende, ligesom chancen for varig bedring **uden regelret behandling** (min fremhævelse) fremover må anses for løbende at blive væsentligt forringet."*

Hvad er det for en (regelret) behandling, man taler om i de 2 citater, når man efter eget udsagn endnu ikke ved, hvad patienten fejler?

Det forekommer også stærkt kritisabelt, at SST i sit Notat af 04.01.2013 slet ikke nævner, at 3 (somatiske) læge eksperter uafhængigt af hinanden havde fastslået, at KH led af den veldefinerede somatiske sygdom ME, som dog mange danske læger har begrænset viden om. Men dette hænger nok sammen med, at SST ligesom store dele af det øvrige danske sundhedssystem tilsyneladende ikke anerkender ME og en række andre somatiske sygdomme som selvstændige lidelser, men i stedet anser disse lidelser som psykisk/ psykosomatisk betingede, og på denne måde tilsidesætter WHO's diagnoseregister ICD-10 (hvor ME har den somatiske kode G 93.3; psykiatriske sygdomme benævnes med F), selv om Danmark er traktatretligt forpligtet til at overholde ICD-10.

Jeg ved, at ministeren er bekendt med denne problematik om overtrædelsen af Danmarks traktatretlige forpligtelser, uden at jeg dog ved, om ministeren agter at foretage sig noget i den anledning?

Det er nok heller ikke tilfældigt, at speciallæge i psykiatri Nils Balle Christensen (NBC) allerede i 2012 blev antaget af SST som lægefaglig konsulent i sagen. NBC er jo ansat under Forskningsenheden for Funktionelle Lidelser (FFL), som står bag hypoteserne om, at ovennævnte somatiske sygdomme reelt er psykisk/ psykosomatisk betingede ("Funktionelle Lidelser"). Professor Per Fink, som leder FFL, har da også allerede i foråret 2012 over for SST omtalt sig som behandler af KH til trods for, **at han på dette tidspunkt aldrig havde set endsig haft kontakt med KH eller hendes forældre.**

NBC, som, jf. ovenfor, har fungeret som konsulent for SST med henblik på tvangsindlæggelsen af KH, har i perioden fra maj 2012 til tvangsindlæggelsen den 12.02.2013 talt med KH's forældre og søster adskillige gange, men har i perioden **ikke undersøgt endsig talt med KH.** NBC har kun en gang stående i døren til KH's sygeværrelse overhørt hende sige, at hun var for træt til flere undersøgelser (hendes daværende læge havde lige taget blodprøver).

Dette har dog ikke forhindret NBC i at udtale sig om KH's sundhedsmæssige tilstand, idet han bl.a. vurderede, at KH *"på baggrund af manglende stimuli er regredieret psykisk, og at der på baggrund heraf er begrundet mistanke om, at hun ikke er habil."* (jf. Notatet af 04.01.2013 side 6, sidste afsnit).

Der kan således sættes alvorligt spørgsmålstegn ved NBC's lægelige integritet i sagen, og dette underbygges yderligere af den diagnostiske slingrekurs NBC har fulgt efter tvangsindlæggelsen:

I marts 2013 (midt under en 4 ugers ferie, som var begyndt kort efter KH var kommet ud af en uges isolering i et mørkt rum, jf. nedenfor) erklærede NBC således, at KH **ikke** vurderedes psykotisk. I sommeren 2013 vurderede han imidlertid, at KH led af en sjælden (og endnu ikke officielt anerkendt) psykose PAWS. Han havde ganske vist ikke selv forstand på denne lidelse, men havde rådført sig med nogle ligesindede kolleger i England (som dog ikke selv havde undersøgt eller set KH). Ydermere synes NBC at have overset, at PAWS (hvis den eksisterer) er en ungdoms sygdom (op til teenagealderen); KH var 24 år ved tvangsindlæggelsen!

Det er som ovenfor beskrevet NBC og PF, der har leveret det lægefaglige grundlag for tvangsindlæggelsen (uden at nogle af dem havde undersøgt KH). Det skulle således ifølge ovennævnte koncerndirektør Ole Thomsen fra Region Midtjylland være PF, der med hjælp fra Sundhedsministeren og Politiet "turde" tage beslutningen om KH's tvangsindlæggelse. Det er også NBC og PF (i NBC's fravær), der har stået for den efterfølgende behandling af KH. Dette må anses for ulovligt, jf. princippet i Psykiatrilovens § 7, hvorefter den læge, der beslutter tvangsindlæggelsen, ikke må være ansat på indlæggelsesstedet, sammenholdt lovens § 9, stk. 2, der foreskriver, at den psykiatriske overlæge på indlæggelsesstedet skal kontrollere, at betingelserne for tvangsindlæggelse er til stede. Denne dobbelte vurdering af den tvangsindlagte (fra både indlæggende læge og modtagende psykiatriske overlæge) er således "kortsletter" i denne sag, hvilket i høj grad kræver, at der kommer ny lægelig ekspertise på sagen.

Jakob Skjoldan
Advokat (H)
Av. Sant Antoni 32, Ed. Ferran's
Bustia 6, AD400, La Massana
Principat d'Andorra
Mobil 30316814 – E-mail: Jakob.sp@hotmail.com
(376) 83 91 05

CVR.nr. 25987322

- 4 -

Det kan endvidere oplyses, at KH efter tvangsindlæggelsen tilsyneladende er blevet tvangsbehandlet (hun skulle således flere gange ifølge overlæge Jens Gyiring på Hammel Neurocenter have sagt: *"I slår mig ihjel"*) i protest mod den behandling - bl.a. fysisk genoptræning-, som hun blev udsat for, og der foreligger ingen oplysninger om, at KH har fået mulighed for at påklage tvangsbehandlingen for Psykiatriens Patientklagenævn, jf. Psykiatrilovens § 34.

Dette til trods for, at KH i den første tid efter tvangsindlæggelsen stadig kunne tale og bl.a. forsøgte at ringe om hjælp til forældrene og Politiet, ligesom hun spurgte personalet på Hammel Neurocenter, om hun ikke måtte komme hjem.

KH er endvidere tilsyneladende blevet forsøgsbehandlet.

Efter tvangsindlæggelsen den 12.02.2013 blev således KH holdt isoleret i et mørkt rum, jf. ovenfor, hvorefter behandlingen påbegyndtes med *"forsigtig gradueret træning"*

Det må imidlertid betegnes som højst uforsvarligt at påbegynde en behandling af en person, som man endnu ikke har udredt, jf. det ovenfor anførte. Dette sættes yderligere i relief af, at NBC selv over for Holstebro kommune i en lægeerklæring af 27.09.2012 (altså ca. et halvt år inden tvangsindlæggelsen) oplyste, at KH havde diagnosen G93.3 ME/CFS, og i denne forbindelse yderligere oplyste: *"Der findes ingen evidensbaseret behandling for de sværest syge kronisk sengeliggende CFS/ ME- patienter, men da pt. endnu ikke er endeligt udredt for anden sygdom, kan det ikke vides om der findes behandlingsmuligheder; ligesom der på verdensplan findes flere forskellige forsøg (min fremhævelse) på behandling, som kunne komme på tale."*

Forsøgsbehandling af tvangsindlagte personer er forbudt, uanset om personen samtykker eller ej!

NBC har endvidere fra første færd afskåret KH's forældre fra enhver kontakt med KH; i den sidste lange tid under henvisning til at KH ikke ønsker det, hvilket må betegnes som en meget tvivlsom begrundelse, henset til KH's nuværende mentale tilstand, jf. nedenfor.

Tvangsindlæggelsen og den efterfølgende isolering, tvangsbehandling m.v. må have været et ufatteligt mareridt for KH. Det er ikke så mærkeligt, at hun i en lang periode i foråret 2013 græd så meget, at personalet på Neurocentret satte et overvågningskamera op af frygt for selvmord, og heller ikke, at KH i sommeren 2013 havde alvorlige angstanfald.

I dag er KH mere *"rolig"*, men hun er ikke i stand til at samtale (hun er efter det oplyste kun i stand at besvare spørgsmål med enstavelsesord) og forstår tilsyneladende ikke meget af, hvad der foregår omkring hende. KH's mor, som for nogen tid siden kort havde mulighed for at se KH, var således efterfølgende i tvivl om, hvorvidt KH kunne genkende hende.

Bank: Nordea, Frederiksværk, Reg.nr. 2580, Kontonr. 7554824654

Endvidere oplyses det, at KH ser meget syg ud og synes tyndere end nogensinde før.

Vi anmoder derfor snarest sundhedsministeren om at forholde sig til ovenstående og beder bl.a. sundhedsministeren besvare flg. spørgsmål:

1. Kan sundhedsministeren bekræfte, at den tidligere sundhedsminister Astrid Krag godkendte tvangsindlæggelsen af KH?
2. Er sundhedsministeren enig i, at nødretsreglen i Straffelovens § 14 ikke er lovlig hjemmel for tvangsindlæggelse af en syg person, når det lægges til grund, at betingelserne for tvangsindlæggelse i Psykiatriloven **ikke** er opfyldt.
3. Såfremt førnævnte spørgsmål besvares bekræftende bedes sundhedsministeren snarest oplyse, hvad han vil gøre for at genoprette det skete overgreb på KH.

Overgrebet bl.a. genoprettes ved at den langvarige isolering fra forældrene og søskende, som KH har været udsat for, bringes til ophør.

Det fremgår af Notatet af 04.01.2013, side 10, at region Midtjylland allerede forud for tvangsindlæggelsen ønskede at forhindre de nærmeste pårørende i at besøge KH. Dette er gentaget i Notatet af 23.01.2013, hvor det på side 14, sidste afsnit, oplyses, at regionen har anført, at det ved en indlæggelse af må forudsættes, at forældrene de første tre måneder kan udelukkes på forhånd fra kontakt med KH.

Begrundelsen for udelukkelsen af forældrene fra kontakt med KH angives på side 15, femte afsnit i sidstnævnte Notat således:

"Sundhedsstyrelsen vurderer på baggrund af ministeriets udtalelser sammenholdt med de konkrete omstændigheder, at hvis sygehuset vurderer, at de nærmeste pårørende må anses for åbenbart at have skadet Karina Hansens interesser, og det samtidig legefagligt vurderes, at (udelukkelse af?) kontakt med familien i begyndelsen af indlæggelsesperioden vil (være?) absolut påkrævet for at undgå forværring af tilstanden og være en afgørende forudsætning for, at behandling kan iværksættes under omhu og samvittighedsfuldhed, så kan der sagligt fastsættes vidtgående besøgsrestriktioner, særligt umiddelbart efter indlæggelsen."

(jeg har tilføjet det i parenteserne anførte, da citatet ellers ikke giver mening).

SST anfører yderligere i samme Notat, side 15, sjette afsnit:

"Afvísning af besøg på forhånd må efter styrelsens opfattelse kun finde sted, hvis det legefagligt og i øvrigt ud fra ordensmæssige hensyn må vurderes, at der konkret er nærliggende fare for obstruktion eller forstyrrelse af behandlingsforløbet, som vil medføre alvorlige følger for Karina Hansens helbred, være til hinder for udøvelse af den

vurderede nødvendige behandling, eller i øvrigt vil (være?) til alvorlig gene for det øvrige sundhedspersonales funktioner på sygehuset. Det er styrelsens umiddelbare opfattelse, at disse betingelser må anses for opfyldt under hensyn til de særlige omstændigheder. Ud fra en proportionalitets-betragtning og rettigbederne i EMRK art. 8 skal det imidlertid løbende overvejes, om familien på et tidspunkt under særlige restriktioner kan tillades at komme på sygehuset (eksempelvis i form af overvåget besøg under nærmere betingelser)."

SST vurderer altså umiddelbart, at

1. forældrene åbenbart har skadet KH's interesser, og
2. at besøgsforbud vil være absolut påkrævet for at undgå forværring af tilstanden og for, at behandling kan iværksættes under omhu og samvittighedsfuldhed.

Som begrundelse anføres: de særlige omstændigheder?!

Hvad disse **særlige omstændigheder** skulle være, står imidlertid fuldstændig hen i det uvisse, hvorfor SST's "begrundelse" er fuldstændig indholdsløs.

Hvilke handlinger har forældrene foretaget, der åbenbart har skadet KH's interesser?

Hvis SST havde sat sig ind i sagens faktum, ville styrelsen vide, at KH's sygdom opstod i 2004/05 under et 1 årigt efterskoleophold, hvor forældrene kun havde begrænset kontakt med KH. Efterfølgende er sygdommen gradvist blevet forværret, dels fordi KH har fået medicin, som hun ikke kunne tåle, og er blevet tvunget til fysisk træning, som kun kunne tåles i begrænset omfang, men disse lægelige behandlinger blev foretaget eller foreskrevet af skiftende læger.

De seneste år for tvangsindlæggelsen har forældrene fulgt behandlingsråd fra forskellige læger med speciale i ME, hvilket faktisk hen over sommeren 2012 medførte de første forbedringer af KH's tilstand i mange år.

Det er også helt udokumenteret, hvilke fremtidige handlinger fra forældrenes side, det er absolut påkrævet for at undgå en forværring af KH's tilstand. Det lyder nærmest, som om SST lægger til grund, at forældrene bevidst vil skade deres datter, men der er som nævnt ingen gang gjort forsøg på at dokumentere/ begrunde dette. Det synes også helt uforståeligt, at tale om, at forældrene kan skade behandlingen, når KH endnu ikke er udredt, hvorfor man nødvendigvis heller ikke ved, hvordan hun skal behandles, jf. ovenfor.

SST meddelte endvidere, at beslutningen om udelukkelse af besøg var en forvaltningsretlig afgørelse, hvor der skulle partshøres, og som skulle begrundes efter Forvaltningsloven. Det nævnes **ikke**, at der skal ske klagevejledning, men det burde formentlig være sket, jf. Forvaltningslovens § 25 og 26.

Jakob Skjoldan
Advokat (H)
Av. Sant Antoni 32, Ed. Ferran's
Bustia 6, AD400, La Massana
Principat d'Andorra
Mobil 30316814 – E-mail: Jakob.sp@hotmail.com
(376) 83 91 05

CVR.nr. 25987322

- 7 -

Ved brev dateret den 12.02.2013 (altså dagen, hvor KH blev tvangsindlagt) meddelte NBC, at det var besluttet, at KH på grund af sin tilstand ikke måtte have besøg de første 14 dage, og at det herefter ville blive vurderet, om hun ville være i stand til modtage besøg.

Det nævnes **ikke**, at besøgsforbuddet kun gælder de nærmeste pårørende, og det nævnes især ikke, at det skyldes, at forældrene tidligere åbenbart har skadet KH's interesser, og at er absolut påkrævet af hensyn KH's helbredsmæssige tilstand, at netop forældrene udelukkes fra besøg, hvilket ellers, jf. ovenfor, var centrale betingelser, opstillet af SST for, at besøgsforbuddet kunne anses for lovligt.

NBC har efterfølgende (den 22.03.2013) oplyst, at der ikke har været besøgsforbud, men at det i samarbejde med Hammel Neurocenter var bestemt, at KH ikke skulle forstyrres af besøg de første 3 til 4 uger.

NBC nævnte i denne forbindelse ikke, at KH's kusine siden begyndelsen af marts 2013 har haft ubindret adgang til at besøge KH.

NBC har herefter siden slutningen af marts 2013 hævdet, at KH modsatte sig besøg fra sine forældre.

Begrundelsen synes højst tvivlsom, idet KH som tidligere nævnt tilsyneladende slet ikke mere kan genkende sine nærmeste, og derfor næppe har den store forståelse for, hvad hun bliver spurgt om (hun kunne heller ikke genkende kusinen Henriette, da denne besøgte hende første gang i marts 2013).

Endvidere har Henriette i slutningen af 2014 oplyst, at KH havde sagt ja til at se sine forældre, men da forældrene mødte op på institutionen Tagdækkervej 10, Hammel, hvor KH nu befinder sig, påstod personalet, at KH ikke ønskede deres besøg.

Forklaringen, om at KH ikke ønsker besøg af forældrene, stemmer også dårligt med, at personale på Hammel Neurocenter har oplyst, at besøgsforbuddet både skyldtes forældrenes vanrøgt af KH, og at man frygtede, at forældrene ikke var positive over for behandlingen.

Der tegner sig derfor et billede af, at der (i det skjulte) opretholdes et (ubegrundet) besøgsforbud over for forældrene, hvilket naturligvis er klart ulovligt, hvorfor besøgsforbuddet straks må ophæves.

Det er endvidere dybt krænkende og urimeligt at opretholde sådanne nogle fordækte, helt ubegrundede beskyldninger mod et forældrepar, der altid har handlet til KH's bedste og rettet sig efter rådene fra de mange læger, som gennem årene har undersøgt KH.

Der kan heller ikke være tvivl om, at der tale en overtrædelse af EMRK art. 8.

Jakob Skjoldan
Advokat (H)
Av. Sant Antoni 32, Ed. Ferran's
Bustia 6, AD400, La Massana
Principat d'Andorra
Mobil 30316814 – E-mail: jakob_sp@hotmail.com
(376) 83 91 05

CVR.nr. 25987322

- 8 -

Overgrebet mod KH må endvidere genoprettes ved at sikre, at uafhængige lægefaglige eksperter får mulighed for at tilse KH for at få belyst, hvad hun reelt fejler, og hvad årsagen til hendes drastisk forværrede mentale tilstand er.

Vi føler os overbeviste om, at Karina har lidt af ME udløst af en mononukleose i 2004/05 blev diagnosticeret og behandlet alt for sent, og at hun stadig lider af denne sygdom i en meget alvorlig grad.

Vi mener derfor, at det er helt nødvendigt, at en anerkendt ME ekspert får mulighed for at undersøge KH. Det bør være en ekspert fra udlandet, da der efterhånden ikke findes nogen aktiv læge i Danmark med speciale i den somatiske sygdom ME.

Vi mener endvidere, at det er helt nødvendigt, at en uafhængig psykiater (dvs. uden tilknytning til FFL) undersøger, hvad der er galt med KH rent psykisk. Vi tvivler således meget på, at KH lider af PAWS, men er på den anden side dybt bekymrede over, at Karina nu er anbragt på en institution, der iht. sin egen hjemmeside tager sig af personer med **varig betydelig fysisk funktionsnedsættelse og/eller hjerneskade**. Dette så meget desto mere, fordi NBC tidligere både skriftligt og mundtligt har givet udtryk for, at KH vil blive fuldstændigt helbredt.

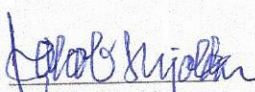
Hvis KH lider af ME, kan hun med den viden, som man har pt., næppe helbredes helt. Men hun kan formentlig få det væsentligt bedre med korrekt behandling.

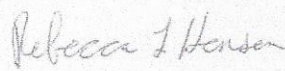
Hvis KH lider af ME, er hun ikke blot blevet ulovligt tvangsbehandlet og forsøgsbehandlet, som ovenfor beskrevet, men også alvorligt **fejlbehandlet**, hvilket kan være medvirkende årsag til, at hun i dag sidder syg og afmagret i kørestol på en institution for personer med varig og betydelig fysisk funktionsnedsættelse og/eller hjerneskade.

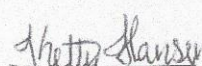
Det er således på høje tid, at der gribes ind, og vi kan kun håbe på, at det ikke er for sent.

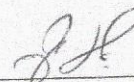
Vil De, Hr. Sundhedsminister, fortsat være passiv i denne sag?

Med venlig hilsen

Jakob Skjoldan
Advokat (H)

ME Foreningen
v/ Rebecca Hansen

Ketty Hansen

Per Hansen